

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6185/2025
11.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Петар Недељковић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., Општина ..., чији је пуномоћник Милош Чекић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1360/24 од 05.12.2024. године, у седници одржаној 11.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Крушевцу Гж 1360/24 од 05.12.2024. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Трстенику П 616/23 од 13.12.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се тужена обавезе да му на име накнаде штете исплати 150.000,00 динара са законском затезном каматом од 01.04.2021. године, као дана подношења тужбе, па до исплате. Ставом другим изреке, тужилац је обавезан да туженој накнади трошкове парничног поступка од 108.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке о трошковима до исплате.

Пресудом Вишег суда у Крушевцу Гж 1360/24 од 05.12.2024. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђена је првостепена пресуда у ставу другом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилац тражио да се тужена обавезе да му на име накнаде штете исплати 113.161,12 динара са законском затезном каматом од 01.04.2021. године, као дана подношења тужбе, па до исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију из свих законских разлога.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“ бр.72/11... 18/20 и 10/23 – други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете поднета је 01.04.2021. године. Вредност предмета спора је 150.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то и ревизија туженог није дозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена, јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

**Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић